

انتخابات و پروژه براندازی در ایران

تبیین روند تاریخی تلاش دشمن برای هدایت انتخابات در ایران

« انتخابات و پروژه براندازی در ایران (راضیه امیری رز)

خرداد نیز عازم تونس می‌شود.^۱ این سفرها، در کنار جلب توجه برخی کشورها برای حمایت از گزینه‌ی این جریان در ایام انتخابات، در رسانه‌های مشخص و تریبون‌های سیاسی این کشورها، دنبال جمع‌آوری اعانه‌های مالی نیز بود که بعدها اسناد آن منتشر شد.

می‌توان مقدمه‌ی اساسی برای براندازی سبز را در این مرحله، حضور واسطه‌های براندازی نرم در ایران و متقابلاً حضور رهبران داخلی در خارج از کشور دانست.

در کنار این اقدامات، باید از سفرهای متقابل طراحان انقلاب رنگین به ایران نیز سخن گفت؛ سفرهایی که البته قبل از ۸۴ کلید خورده بود و مرحله به مرحله انقلاب رنگین و براندازی را در ایران پی‌ریزی می‌کرد. از زمانی که رامین جهاننگلو، به عنوان تربیت‌یافته‌ی مکتب عدم خشونت فرانسه، در سال ۸۲ گام به ایران گذاشت، پای بسیاری از چهره‌های فلسفه‌ی دین‌گریز برانداز به ایران باز شد و با مستحکم شدن پای جهاننگلو و ایفای نقش روشن‌فکر عقل‌گرای اصلاح‌طلبان، در قالب برگزاری سمینارهای دانشجویی و فلسفی، پای کسانی چون ایزنا برلین را به ایران باز کرد و سپس همکاران وی و کسانی چون کیان تاج‌بخش در ایران حاضر شدند تا از نزدیک روند براندازی را هدایت کنند. اما شکست انقلاب صورتی در سال ۸۴ مشکلی در این روند ایجاد کرد و به بازداشت جهاننگلو و تاج‌بخش و

یکی از مهم‌ترین اقدامات برای اجرای پروژه‌ی براندازی در ایران استفاده از فرصت انتخابات ریاست‌جمهوری ۸۸ بود که اجرای این پروژه شامل مراحل است که در ادامه به آن‌ها اشاره می‌شود.

۱. مقدمات انقلاب سبز

لازمه‌ی موفقیت انقلاب محملین در ایران، حمایت برخی دول غربی و عربی بود؛ چرا که جریان برانداز واقف بود که پتانسیل یک انقلاب رنگی در داخل فراهم نیست و باید با تدارک اقداماتی از جمله کسب حمایت مالی و سیاسی خارجی، پشتیبانی لازم مهیا گردد. بنابراین تقریباً از سال ۸۶ محمد خاتمی مجموعه سفرهایی را آغاز می‌نماید و با رسیدن به اوایل سال ۸۸ این مسافرت‌ها شدت می‌گیرد. وی روز پنجم فروردین ۱۳۸۶ برای شرکت در اجلاس بین‌المللی «دنیای اسلام و جهانی شدن» به مصر سفر و با حسنی مبارک و طنطاوی دیدار می‌کند.

وی اوایل فروردین ۸۸ برای دیدار با دبیرکل ناتو، به ترکیه می‌رود و این سفر مصادف با حضور باراک اوباما در ترکیه می‌شود. هم‌زمان شایعات درباره‌ی ملاقات‌ها منتشر و جنجال‌هایی هم به پا می‌شود؛ اما به خاطر دست دادن خاتمی با راسموسن، دبیرکل ناتو و حامی هتاکان به اسلام در رسانه‌ها به حاشیه می‌رود. در روز ۸ اردیبهشت، رسانه‌ها از قول صادق خرازی، برنامه‌ی سفر به عربستان، کویت، قطر، تونس و مغرب را رسانه‌ای می‌کنند و خاتمی ۲۰ اردیبهشت عازم عربستان می‌شود. خاتمی در اوج تبلیغات انتخابات و در تاریخ ۱۱

۱. پرونده‌ی فتنه‌ی شیران زیادی دارد، ۲۵ فروردین ۱۳۹۱. www.tiribon.ir

برای القای تقلب در انتخابات به عنوان رمز انقلاب رنگین است. تقریباً از اواسط اسفند ۱۳۸۷ زمزمه‌های ناسالم بودن انتخابات توسط چهره‌هایی چون هاشمی رفسنجانی مطرح شد.

سپس محمد هاشمی، برادر وی، در دی‌ماه ۸۷، در گفت‌وگو با ایلنا، پیرامون برخی پیشنهادها مبنی بر تشکیل کمیته‌ی صیانت از آرا، اظهار داشت: «نظام ما یک نظام مردم‌سالار و دمکرات است که امام (رحمت‌ا... علیه) هم که بنیان‌گذار این نظام هستند، بر جمهوریت نظام همراه با اسلامیت و همچنین بر حضور و نظارت مردم در همه‌ی صحنه‌ها همواره تأکید داشتند... رسانه‌ها گزارش می‌دهند و نمی‌توانند ناظر باشند، ناظران باید اشخاصی حقیقی از اعضای احزاب، تشکل‌های مدنی و جمعیت‌های مردمی باشند و رسانه‌ها نمی‌توانند نقش نظارت را انجام دهند. تشکل‌های مردمی و مدنی مانند احزاب و گروه‌های صنفی و یا تشکل‌های غیرانتفاعی که فعال هستند باید نظارت کنند.»^۲

هدف اصلی طرح زود هنگام بحث تقلب و صیانت از آرا این بود که با گذشت زمان و جدی‌تر شدن بحث تقلب، افرادی که درگیر مباحث انتخاباتی بودند، از نظر روانی احتمال وقوع موضوع ادعایی تقلب در انتخابات را محتمل ارزیابی کنند. با تداوم پرداختن به موضوع تقلب در انتخابات، می‌توان به شکل کلی جامعه را با آن درگیر ساخت؛ تا جایی که در گوشه‌ی ذهن مخاطبان این بحث، دغدغه‌ای ایجاد شود که احتمال دارد در انتخابات تقلب شود. به عبارتی طرح این موضوعات و ارائه‌ی رفتاری که وقوع آن را قطعی می‌نمود، سبب می‌شد که عده‌ای پیشاپیش به استقبال تقلب در انتخابات بروند و برایشان قطعی و مسلم شود که در این انتخابات تقلب خواهد شد.

نکته‌ی دقیق در این بحث این است که در

۳. خبرگزاری ایلنا، ۷ دی ۱۳۸۷.

اسفندیاری منجر شد و پای تئوریسین‌های براندازی مخملین از ایران قطع شد. شاید همین ضرورت ادامه‌ی ارتباط بود که منجر به سفر سید محمد خاتمی به برخی کشورها و دیدار با جورج سوروس گردید. اولین بار کیان تاج‌بخش بود که از دیدار خاتمی و سوروس در سال ۸۵ در نیویورک خبر داد.^۱

گرچه این خبر بلافاصله توسط دفتر سید محمد خاتمی تکذیب شد، به دنبال این تکذیب بود که خود جورج سوروس در سالگرد واقعه‌ی ۱۱ سپتامبر، به این تکذیب واکنش نشان داد و جزئیات این دیدار را منتشر کرد. وی گفت: «یکی از بهترین جلساتی که من در ارتباط با پیشبرد دمکراسی در جهان اسلام و به ویژه ایران در آن حضور یافتم، ملاقاتی بود که در روز سه‌شنبه، ۱۴ سپتامبر ۲۰۰۶، با محمد خاتمی، رئیس‌جمهور سابق ایران، برگزار کردم.» جورج سوروس در ادامه‌ی سخنانش با بیانی طنز افزود: «من حدود ۱۰ سال در انتظار دیدار آقای خاتمی بودم و به همین دلیل، این دیدار آن چنان برای من جذاب و به یادماندنی بود که حتی روز و ساعتش نیز در حافظه‌ام ثبت شده است.»^۲

بر این اساس، می‌توان مقدمه‌ی اساسی برای براندازی سبز را در این مرحله، حضور واسطه‌های براندازی نرم در ایران و متقابلاً حضور رهبران داخلی در خارج از کشور دانست.

۲. کمیته‌ی صیانت از آرا

یکی از اقدامات جریان برانداز، برنامه‌ریزی پیچیده

۱. گزارش دفاعیات تاجبخش در دادگاه، خبرگزاری فارس، ۳ شهریور ۱۳۸۸.

۲. پایگاه اطلاع‌رسانی مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۳۱ شهریور
<http://www.ircd.ir/fa/content/7792/default.aspx>

هدف اصلی طرح زودهنگام بحث و صیانت از آرا این بود که با گذشت زمان و جدی‌تر شدن بحث، تقلب، افرادی که درگیر مباحث انتخاباتی بودند، از نظر روانی، احتمال وقوع موضوع ادعایی تقلب در انتخابات را محتمل ارزیابی کنند.

صحت انتخابات را تضمین کرده‌اند و انتخابات صحیح بوده است؛ چرا بی‌خود خدشه می‌کنند، مردم را متزلزل می‌کنند، تردید ایجاد می‌کنند؟»

جریانی که با شعار قانون‌گرایی وارد میدان انتخابات شده بود، تذکر شورای نگهبان به عنوان نهاد مسئول انتخابات در خصوص غیرقانونی بودن چنین تشکیلی را نادیده گرفت. در حالی که سخن‌گوی شورای نگهبان رسماً در ۲۱ فروردین تشکیل چنین کمیته‌ای را غیرقانونی دانست، ولی این کمیته‌ی غیرقانونی تا ماه‌ها بعد از انتخابات به کار خود ادامه داد.

مرتضی حاجی در مسند اجرایی کمیته‌ی صیانت از آرای موسوی از علت مخالفت برخی اصول‌گرایان و مقامات اجرایی کشور نسبت به فعالیت این کمیته اظهار بی‌اطلاعی همراه با تأسف می‌کند و ضمن تشریح فعالیت‌های کمیته‌ی صیانت از آراء، از نشست سراسری این کمیته چنین خبر می‌دهد: «مسئولان کمیته‌ی صیانت از آراء در استان‌ها به تبادل نظر و بحث در مورد اجرای مطلوب کار پرداختند. همچنین نحوه‌ی انجام وظیفه در این جلسه‌ی مشترک، که ساعت‌ها به طول انجامید، به بحث گذاشته شد و امیدواریم حاصل خوبی

«کودتاهاى مخملى» پیشین در کشورهای اروپای شرقی، معمولاً بحث تقلب در انتخابات در زمان شمارش آرا و احیاناً پس از آن به میان می‌آمد؛ در حالی که در انتخابات اخیر ایران، این ترفند از ماه‌ها پیش از انتخابات مطرح شد. به این ترتیب، بذر ادعای تقلب در انتخابات در بستر انتخابات افشانه شد تا پس از برگزاری انتخابات شکوفا شود که این چنین نیز شد.^۱

تشکیل کمیته‌ی مذکور از برنامه‌های جدی این جریان برای مقابله با نظام و خدشه به انتخابات بود. چنانچه نمایندگان میرحسین موسوی و مهدی کروبی، دو نفر از نامزدهای انتخابات دهم ریاست‌جمهوری، به دنبال جلسه‌ی مشترکی که در ششم فروردین ۸۸ داشتند، برای تشکیل کمیته‌ی صیانت از آرا به توافق رسیدند و سید علی‌اکبر محتمشی‌پور از ستاد میر حسین موسوی و مرتضی الویری از ستاد مهدی کروبی به عنوان رؤسای کمیته‌های صیانت از آرا انتخاب شدند.

این در حالی است که مقام معظم رهبری در آغاز سال ۸۸، در جوار مرقد شریف رضوی، در سخنرانی خود، به این بحث پرداختند و نسبت به آن ابراز گلایه نمودند. ایشان در این باره فرمودند: «انتخابات به فضل الهی و به حول قوه‌ی الهی انتخابات سالمی است، من می‌بینم بعضی‌ها در انتخاباتی که دو سه ماه دیگر انجام خواهد گرفت، از حالا شروع کرده‌اند به خدشه کردن. این چه منطقی است؟ این چه فکری است؟ این چه انصافی است؟ این همه انتخابات در طول این ۳۰ سال انجام گرفته است، مسئولان وقت در هر دوره‌ای رسماً متعهد شده‌اند و

۱. پایگاه مرکز اسناد انقلاب اسلامی، علی رضایی، ۲۵ خرداد
<http://www.irdc.ir/fa/content/9915/default.aspx>

ماهیت اصلی و هدف واقعی چنین طرحی را نشان می‌دهد، اقدام دو کاندیدا برای تشکیل کمیته‌ی مشترک است. دو کاندیدایی که لاجرم باید رقیب هم باشند، در کنار هم کمیته‌ای را علیه رقیب اصلی تشکیل می‌دهند. شاید فضای دوقطبی انتخابات سال ۸۸ مانع از آن شد که اخباری از این دست مورد توجه تحلیلگران قرار گیرد. سایت آفتاب، در آن ایام، در خبری آورده بود: «با توافق نمایندگان آقایان کروبی و موسوی، کمیته‌ی ویژه‌ای جهت هماهنگی‌های انتخاباتی این دو کاندیدای انتخاباتی به منظور همکاری و هماهنگی در حوزه‌ی تبلیغات، اطلاع‌رسانی و به خصوص صیانت از آرا و اخلاق انتخاباتی شکل می‌گیرد. نمایندگان دو طرف ابراز امیدواری کردند، با تشکیل این کمیته، ضمن پیشگیری از مشکلات احتمالی که ممکن است در برخی شهرستان‌ها بروز کند، موضوع صیانت از آرا با قدرت بیشتری پیگیری شود.» فضای انتخابات از آن رقابت است و هدف هر کاندیدا موفقیت در آن است، چگونه دو کاندیدا می‌توانند در حوزه‌ی تبلیغات و اطلاع‌رسانی با هم هماهنگی کنند و شگردهای تبلیغاتی همدیگر را با برنامه و اطلاع هم رصد کنند؟ مگر اینکه این دو کاندیدا از اول ورود به صحنه به جای شرکت در یک رقابت انتخاباتی به دنبال ایجاد یک جنگ روانی علیه حاکمیت باشند.

به عبارتی، هدف اصلی از تشکیل کمیته‌ی صیانت آرا سامان‌دهی یک حرکت روانی بر مبنای تبیین و تهییج بود تا بتواند، با استفاده از تاکتیک تکرار و باورپذیری، ادعای تقلب را همه‌گیر نمایند.

۳. اقدامات میدانی

در عمل داشته باشد. صیانت از آرا نام کمیته‌ای در ستاد انتخابات است که وظیفه‌ی سازمان‌دهی نمایندگان نامزدهای ریاست‌جمهوری را دارد که به موجب قانون می‌توانند در شعب اخذ رأی، هیئت اجرایی و محل شمارش آرا حضور داشته باشند. این کمیته عهده‌دار شناسایی، آموزش، سازمان‌دهی و همچنین دریافت گزارش‌های نمایندگان کاندیداهاست.^۱

این شرح وظایف به روشنی نشان می‌دهد که چگونه هدف این کمیته ایجاد تداخل در کار نهادهای قانونی است و عملی شدن این اقدام کل فرآیند انتخابات را مخدوش می‌کند.

طبق اطلاعات منتشره در گزارش کمیسیون اصل ۹۰ مجلس، مهدی هاشمی در ۲۰ خرداد ۱۳۸۸ به زنگنه، از نزدیکان موسوی، می‌گوید: «همه چیز را برای صیانت از آرا آماده کرده و یک اتاق جنگ درست کرده‌ام.» طبق گزارش کمیسیون، مقصود مهدی هاشمی در اینجا پروژه‌ای است که می‌توان آن را پروژه‌ی ارتباط پیامکی خواند. چند روز پیش از انتخابات، پروژه‌ای مبنی بر ارتباط پیامکی لحظه به لحظه با نمایندگان موسوی حاضر در پای صندوق‌های رأی، که توسط مهدی هاشمی طراحی و نرم‌افزاری هم برای آن نوشته شده بود، کشف شد. این پروژه جهت رصد مستمر و دائمی حوزه‌های اخذ رأی و ابطال آرای صندوق‌هایی که رأی موسوی در آن پایین بود، پیش‌بینی شده بود.^۲

یکی از شگفتی‌های تشکیل این کمیته، که به وضوح

۱. فرارو، ۳۱ اردیبهشت ۱۳۸۸.

۲. گزارش کمیسیون اصل ۹۰ مجلس در خصوص فتنه، ۷ دی ۱۳۹۰.

که اگر کسی اصرار به این مسئله داشته باشد، حتماً یا خائن است یا بسیار غافل»^۱

از همان روزها، فضای تبلیغات چنان ملتهب بود که برای تحلیلگران تیزبین پیش‌بینی آن سخت نبود که این حجم از حضور در خیابان‌ها و شور و شوق انتخاباتی به سهولت فروکش نخواهد کرد. البته شکی نیست که مجریان این پروژه هم قصد نداشتند این فضای ملتهب به روزهای انتخابات منتهی شود. چنان که میر حسین موسوی، در گفت‌وگو با مجله‌ی تایم، به این نکته اذعان کرد؛ وقتی خبرنگار پرسید: «اگر شما پیروز نشوید، به این همه جوان، که در خیابان‌ها رقص کنان و لبخند بر لب و شادند، چه خواهید گفت؟ به تمام طرفداران خود اگر پیروز نشوید، چه خواهید گفت؟» موسوی جواب داده بود: «پیام من قبلاً به آن‌ها رسیده است. تغییر از مدتی قبل آغاز شده است. تنها بخشی از این تغییر به پیروزی در انتخابات مربوط می‌شود. بخش‌های دیگر ادامه خواهند یافت و هیچ عقب‌گردی در کار نیست»^۲ یکی از اقدامات این جریان برای سرایت حضور خیابانی از نقاط مرکزی تهران مثل هفت‌تیر و ولی‌عصر به کل تهران تشکیل زنجیره‌ی سبز بود که طی آن، حامیان کاندیدای جریان سبز زنجیره‌ای را از میدان راه‌آهن تا تجریش تشکیل دادند. نحوه‌ی سازمان‌دهی چنین زنجیره‌ی طولانی و مدیریت آن نشان می‌داد که هدف این قبیل اقدامات فراتر از تبلیغات انتخاباتی و ایجاد جو روانی به نفع کاندیدای مد نظر است.

در همان ایام تبلیغات، اجتماعات خیابانی بارها منجر

لازمه‌ی اینکه مقدمات فوق نتیجه‌بخش باشد چند نکته بود؛ بالا بردن سطح هیجان فضای انتخاباتی تا سر حد یک انفجار اجتماعی، تخریب بی‌امان چهره‌ای که به نظر می‌رسید در پازل انقلاب رنگی نیست و در نهایت مظلوم‌نمایی عاملین انقلاب رنگین. این اقدامات به یک نتیجه منجر می‌شد و آن باورپذیر کردن تقلب در انتخابات و رسیدن عامه به این باور، یعنی موفقیت انقلاب مخملین بود.

اما دستیابی به این مهم نیازمند اقداماتی بود که می‌بایست به صورت سازمان‌دهی شده و گام‌به‌گام صورت گیرد.

خارج کردن تبلیغات از فضای بسته، که معمولاً در ستادها و مراکز سینمایی و مساجد و... برگزار می‌شد و کشاندن آن به سطح خیابان‌ها اقدام مهمی بود، برای ایجاد یک هیجان کاذب در جامعه! چرا که این جریان انتخابات را گامی به یک حرکت بنیادین تلقی می‌کرد، چنان که گنجی می‌گفت: «انتخابات» از «جرقه‌هایی» است که می‌تواند به «سیج اجتماعی» بینجامد

لذا یک حرکت سازمان‌یافته از ابتدای تبلیغات انتخاباتی برای گسیل حامیان کاندیدای مورد نظر به سطح خیابان‌ها آغاز شد و طبیعتاً در واکنش، جریان مقابل نیز عمل متقابل انجام داد و نتیجه‌ی آن رادیکال شدن فوق‌العاده‌ی فضای تبلیغات بود؛ چیزی که رهبر انقلاب را به واکنش واداشت و ایشان در همین زمینه به حضور برخی جوانان علاقه‌مند به نامزدها در خیابان‌ها اشاره کردند و افزودند: «در این مورد حرفی نمی‌زنم، اما مبادا این مسئله به مجادله و درگیری و اغتشاش بینجامد

۱. بیانات رهبر معظم انقلاب در حرم مطهر امام خمینی، ۱۴ خرداد ۱۳۸۸.

۲. مصاحبه‌ی میر حسین موسوی با مجله‌ی تایم، سایت خبری تحلیل الف، ۲ تیر ۱۳۸۸.

با این زمینه‌ها، بستر یک انقلاب رنگین، که در طول تبلیغات انتخاباتی با نمادهای سبز جلوه‌های آن ظاهر شده بود، فراهم گشت. اکنون زمان برداشتن گام آخر فرا رسیده بود و آن ادعای وقوع تقلب! بود.

هاشمی، در انتهای نامه‌ی مذکور، نوشته بود: «اکنون، که امام راحل (رحمت... علیه) آن پیر فرزانه و حلال مشکلات و ملجأ همه و یار صبور و دیرینه‌ی هر دوی ما آیت... شهید مظلوم دکتر بهشتی و بسیاری از هم‌سنگران قدیم، که یا به فیض عظمای شهادت

روز رأی‌گیری در حالی که هنوز مردم
با شور و شوق در پای صندوق‌های
رأی حاضر می‌شدند، عفت مرعشی،
همسر هاشمی رفسنجانی، جرقه‌ی
یک فتنه را زد. وی، بعد از انداختن
رأی خود در صندوق، در پاسخ
خبرنگاری گفت که اگر تقلب شد،
مردم بریزند توی خیابان‌ها!

رسیدند و یا به دیار باقی شتافتند، در بین ما حضور ندارند، شما مانده‌اید و من و معدودی از یاران و همفکران قدیم. از جناب‌عالی، با توجه به مقام و مسئولیت و شخصیت‌تان، انتظار است برای حل این مشکل و برای رفع فتنه‌های خطرناک و خاموش کردن آتشی که هم اکنون دودش در فضا قابل مشاهده است، هرگونه که صلاح می‌دانید اقدام مؤثری بنمایید و مانع شعله‌ورتر شدن این آتش در جریان انتخابات و پس از

به وقوع درگیری‌های محدود شده بود؛ چنان که بعد از مناظره‌ی ۱۳ خرداد موسوی-احمدی‌نژاد بین حامیان دو نامزد در نیمه‌های شب درگیری‌هایی رخ داد. این اتفاقات هشداری بود تا مسئولان نظام و کاندیداها نسبت به جمع کردن ابعاد این اتفاقات اقدام کنند، اما این جو ملتهب تا روز انتخابات ادامه یافت و بدین ترتیب یکی از مختصات انقلاب رنگین، که حضور مردم در خیابان بود، فراهم گشت. جریان برانداز تعدد دنبال تشدید اجتماعات خیابانی بود تا بتواند بستر دلخواه خود را فراهم نماید. به لحاظ روان‌شناختی، مردمی که تا نیمه‌های شب بیدار بودند و در خیابان‌ها به نفع کاندیدای خود تبلیغ می‌کنند، در روز اعلام نتیجه نمی‌توانند به یک‌باره شکست نامزد محبوب خود را باور کنند و طبیعتاً دست به فراق‌کنی خواهند زد و اگر خود کاندیداها بخواهند با زیر پا گذاشتن تمام معیارهای دموکراسی، با پیش‌دستی بر نهادهای رسمی، پیروزی خود را اعلام کنند، گام اساسی القای تقلب را برداشته‌اند.

در راستای تخریب کاندیدای رقیب و افزودن بار هیجانی فضای تبلیغات نیز می‌توان به انتشار گسترده‌ی سی‌دی‌هایی با عنوان ۹۰ سیاسی اشاره نمود. تولید این سی‌دی، با توجه به اینکه در آن قریب به اتفاق فعالیت‌های دولت به نوعی رصد و سپس مورد حمله قرار گرفته بود نشان می‌داد که این جریان با یک برنامه‌ی بلندمدت وارد کارزار انتخاباتی با رویکرد تخریبی شده است.

۴. ادعای تقلب و اردوکنشی خیابانی

آن شوید.^۱

در ادامه‌ی این روند، این جریان در طول رأی‌گیری، به صورت پیوسته، خبر از پیروزی میر حسین موسوی می‌دادند. گرچه تحلیلگران این تحركات را ناشی از توهم پیروزی توسط این جریان و تکرار حادثه‌ی دوم خرداد از منظر آن‌ها می‌دیدند؛ اما اقدامات بعدی نشان داد که این اقدامات نه تنها ناشی از توهم پیروزی نبوده بلکه گامی بوده است آگاهانه به سوی مخدوش کردن آرای مردم و به فرموده‌ی رهبر معظم انقلاب تلاشی توطئه‌آمیز برای تبدیل انتخابات سرفرازانه‌ی مردم به یک رسوایی بود.^۲

در ساعات رأی‌گیری میر حسین موسوی، با صدور بیانیهای با ادعای ارسال پیام‌های مردمی، مبنی بر نگرانی از سلامت انتخابات، از مردم ایران خواست که اطمینان داشته باشند که کوچک‌ترین تنازلی از حق آنان برای برگزاری انتخابات سالم نخواهد داشت.^۳

هم‌زمان با این ادعاها علی‌اکبر محتشمی‌پور، رئیس کمیته‌ی صیانت از آرای میر حسین موسوی، در گفت‌وگویی، ادعا کرد که فرمانداری تهران نسبت به نامزدهای ریاست‌جمهوری بی‌طرف نیست. محتشمی‌پور، در پاسخ به سؤالی در مورد جایگاه کمیته‌ی صیانت از آراء، گفت: «مخالفت با صیانت از آراء مخالفت با انقلاب و امام است. مخالفت با رأی مردم است، کسانی که مخالف امام هستند، می‌خواهند هر

بلایی بر سر رأی مردم بیاورند تا آن‌ها نتوانند از آرای خود صیانت کنند، ولی این را بدانند که ما از حق مردم دفاع می‌کنیم و تا پایان رأی‌گیری ایستاده‌ایم و اجازه نمی‌دهیم با آرای مردم بازی کنند.»^۴

برای اینکه مخدوش‌سازی اعتماد مردم در فرآیند انتخابات کامل شده و ادعای تقلب باورپذیر گردد، اقدامات رسانه‌ای و تبلیغاتی آن‌ها در ساعات بعدی تشدید گردید. سایت «قلم‌نیوز»، که از سوی ستاد انتخاباتی میر حسین موسوی اداره می‌شد، در اقدامی عجیب در ساعت ۱۳:۱۱ ظهر روز انتخابات به نقل از «ابوالفضل فاتح»، رئیس کمیته‌ی اطلاع‌رسانی، رسانه و تبلیغات ستاد مهندس موسوی در خبری با عنوان «پیروزی مهندس موسوی با فاصله‌ی زیاد قطعی است. همه برای این پیروزی یک سجده‌ی شکر بدهکاریم» مدعی پیروزی میر حسین موسوی شد. قلم‌نیوز بار دیگر در ساعت ۱۹:۰۱ به نقل از «فرشاد مؤمنی» نوشت: «میر حسین موسوی در آستانه‌ی شکستن رکورد ۳۰ میلیون رأی است.» این سایت همچنین، در ساعت ۲۰:۲۱ مدعی شد که موسوی بیش از ۶۰ درصد آراء را کسب کرده است.^۵

در اوج این جریان‌سازی کاذب با هدف بسترسازی کودتای انتخاباتی، ساعت ۲۰:۱۱ دقیقه‌ی شب در ستاد مرکزی موسوی، کنفرانس مطبوعاتی با حضور رسانه‌های خارجی برگزار شد. در این کنفرانس مطبوعاتی، میر حسین موسوی خود را پیروز انتخابات نامید و اعلام کرد که بر حسب اطلاعات واصله، وی در مرحله‌ی نخست

۱. نامه‌ی هاشمی رفسنجانی به رهبر معظم انقلاب، جام‌جم آنلاین، ۱۹ خرداد ۱۳۸۸. <http://www.jamejamonline.ir/newstext.aspx?newsnum=100908995840>

۲. ر. ک. به بیانات رهبر معظم انقلاب در جمع بسیجیان خراسان شمالی، ۲۴ مهر ۱۳۹۱.

۳. پایگاه خبری تحلیلی نورو، ۲۲ خرداد ۱۳۸۸.

۴. روزنامه‌ی کلمه‌ی سبز، ۲۳ خرداد ۱۳۸۸.

۵. قلم‌نیوز، ۲۲ خرداد ۱۳۸۸.

۲۵ خرداد با حمله به حوزه‌ی بسیج به پایان رسید و در روزهای ۳۰ خرداد و ۱۶ آذر و روز قدس و در نهایت ۶ دی‌ماه، سالروز عاشورای حسینی، خشونت برنامه‌ریزی شده به مرحله‌ی اجرا در آمد.

راضیه امیری رز؛ کارشناس مسائل سیاسی/گروه سیاسی برهان

پیروز قطعی انتخابات است.^۱ موسوی افزود: «من نسبت آرای بسیار زیادی برنده‌ی قطعی انتخابات هستم. اکثریت مردم به من رأی دادند؛ البته نتایج قطعی اعلام می‌شود و آنچه من گفتم نتایجی است که ما از استان‌ها و شهرستان‌های سطح کشور گرفته‌ایم. ما با اخراج وسیع ناظران خود، حمله به ستادها و معطل کردن تعرفه‌ها روبه‌رو بودیم.»^۲

این تحرکات شبانه، که با هیچ منطقی سازگار نبود، هدف مهمی را دنبال می‌کرد: تشکیک در سلامت انتخابات و تردید در نتایج اعلامی! ادعاهایی که پایه‌گذار اردوکشی خیابانی روزهای آتی گردید و از ظهر روز ۲۳ خرداد و مشخص شدن نتیجه‌ی نسبی انتخابات، اردوکشی این جریان با هدف تحت فشار قرار دادن نظام شروع شد.

از نکات مهم در روند این حوادث پوشش کامل رسانه‌ای دشمن از این اقدامات بود که البته طی روزهای آتی، حمایت علنی مقامات غربی را هم به دنبال داشت. روزهای، بعد به خصوص ۲۵ و ۳۰ خرداد، حرکت نهایی برای تکمیل یازل انقلاب مخملین دنبال گردید. با طرح شبهه‌ی تقلب و جریحه‌دار ساختن احساسات مردم و ایجاد سوءظن نسبت به نظام، وقت آن بود که فرآیند فروپاشی نرم با حضور مردم در خیابان‌ها نهایی گردد. در این مرحله بود که خشونت سازمان‌یافته به عنوان بخشی از فرآیند نهایی انقلاب‌های بدون خشونت و طبق توصیه‌های جین شارب ناگزیر می‌گردید و به همین دلیل مشاهده گردید انتهای راهپیمایی سکوت

۱. سید ابراهیم نبوی، روزشمار بیست‌ودوم خرداد ۸۸، جرس، ۲۳ خرداد ۱۳۸۹.

۲. سایت آفتاب‌نیوز، ۲۳ خرداد ۱۳۸۸.

انتخابات و پروژه‌ی
براندازی در ایران

ستاد مردمی حماسه عاشورایی ۹ دی

ستاد مردمی حماسه عاشورایی ۹ دی